

BĄBOLIK (1) *sb m*

N sg bąbolik.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: bąbelik.

Dem. od „bąbol”; pęcherzyk wypełniony powietrzem, bąbelek: Hecta – Bambolik na chlebie. Calep 474a.

Cf BĄBELEK

KN